

figtsmæssigt, om Underdommeren ubetinget var Formand, saa er det naturligviis et Spørgsmaal, der har været overveiet i Ministeriet, og jeg kan derom sige det Samme, som der netop blev yttret om dette Punkt paa et andet Sted, nemlig at Grundene baade for denne Lov og for den, der er foreslaaet i Lovudkastet, ligge meget nær, saaledes at det forsaavidt er let at veie dem mod hinanden. Grunden, hvorfor det ikke er foreslaaet, at Underdommeren skal være den faste Formand, er naturligviis den, at vi tænke os, lidt tidligere eller lidt sildigere, men dog vel i Løbet af nogle Aar, at komme til en alvorlig Forhandling om det Spørgsmaal, hvorledes den dømmende Myndighed vil være at ordne her i Landet. Derfor har jeg anseet det for mindre hensigtsmæssigt netop nu at foreslaae, at der skulde gives Underdommerne i denne Henseende en ny Virksomhed af en noget blandet Natur, som de ikke tidligere have havt. Dersom Thinget troer, at det vilde være heldigt ubetinget at stille Herredsfogderne i Spidsen for Landvæsencommissionerne, da skal det fra min Side ikke møde nogen stærk Modstand, men jeg har anseet det for mindre heldigt at sige: Herredsfogden skal ubetinget være Formand for Landvæsencommissionen, tilbeels fordi jeg paa ingen Maade troer, at Herredsfogden altid er skikket dertil, men navnlig fordi jeg anseer det for mindre hensigtsmæssigt, at saadanne Functioner nu blive henlagte til Underdommerne, da Spørgsmaalet om den dømmende Myndigheds Ordning i Løbet af nogle Aar maa antages at komme til en meget alvorlig Forhandling. Forsaavidt der ved denne Leilighed tillige har været Spørgsmaal om Maaden, hvorpaa Landvæsencommissionerne skulde udnævnes, da maa jeg holde for, at det ikke hører ind under Loven, saaledes som dens Omraade er betegnet, og jeg troer ikke, at det ret vel paa nogen Maade vil kunne bringes ind under denne Lovs Omraade. Jeg tilføjer, at jeg troer, det paa ingen Maade vilde være hensigtsmæssigt, at der overhovedet blev fastsat en anden Udnævnelsesmaade end den, der nu finder Sted, nemlig Bestikelse ved fgl. Resolution. Det er idetmindste for mig saa godt som umuligt i dette Øieblik at udtale Noget om de

Personalforhold, som den ærede Rigsdagmand bragte paa Bane; kun det vil jeg sige, at, uagtet jeg paa ingen Maade erkjender, at man uden videre skal bøie sig for enhver Mistro, hvor ugrundet den end maa være, saa indseer jeg dog vel, at der kan være en saa almindelig Mistro, at man undertiden bør tage noget Hensyn til den, selv om man ikke erkjender dens Grundethed, og jeg har f. Ex. ogsaa for mit Vedkommende taget noget Hensyn af den Art, idet jeg navnlig erindrer, at jeg idetmindste i eet Tilfælde har anseet det for mindre rigtigt at indstille en Godsforvalter til Udnævnelse til Landvæsencommissionen. Jeg vil dermed ikke sige, at det i alle Tilfælde skulde være mindre rigtigt, men jeg kan forstaae, at der kan være visse Tilfælde, hvor der kan være noget Hensyn at tage til Mistro, selv om den i Almindelighed maatte være ugrundet. Iøvrigt vil det erindres, at man ikke kan tvinge Folk til at være Landvæsencommissionærer. Forsaavidt dernæst den ærede Rigsdagmand for Sorø Amt (Alberti) har bragt adskillige Spørgsmaal under Forhandling, som ikke nærmest vedkomme Landvæsencommissionernes Sammensætning, men derimod mere Forhandlingsmaaden, saa vil det let sees, at Lovudkastet ikke paa nogen Maade har sat sig den Opgave her at samle de forskjellige Regler om Forhandlingsmaaden ved Landvæsen- og Overlandvæsencommissionerne. Dets Udgangspunkt er Dannelsen af Overlandvæsencommissionerne; det er Grundlaget for Lovudkastet; i Forbindelse dermed følger nu en Omdannelse af Landvæsencommissionerne, og dertil slutte sig saadanne enkelte Bestemmelser, som skjønedes ikke at kunne undværes, naar det Hele skulde ordnes nogenlunde anskueligt. Derimod har det ikke været Lovens Opgave at samle i een Lov en nogenlunde fuldstændig eller endog blot i væsentlige Punkter fuldstændig Fremstilling af Forhandlingsmaaden. Det er blandt Andet en af Grundene, hvorfor det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagmand berørte, ikke er kommet under Overveielse ved denne Leilighed; men jeg vil udtrykkelig udtale ligeoverfor de stærke Udtryk, han brugte, at jeg paa ingen Maade kunde ansee det tiltraadeligt at gjøre Landvæ-